

Una oportunitat única contra l'atur juvenil

written by Modest Guinjoan | 16 de maig de 2017

Aquest article s'emmarca dins la campanya 'Fem futur' de l'Assemblea Nacional Catalana.

El pitjor problema de l'economia en els darrers 10 anys ha estat, sense cap mena dubte, l'alt nivell d'atur. Taxes del 26% (2013) són un fracàs per un doble motiu: 1) perquè en cap país del món avançat s'hauria permès, i 2) perquè cap país hagués actuat amb la passivitat i la resignació amb que ha actuat l'Estat espanyol. I si pel conjunt de la població activa la taxa d'atur ha estat altíssima, pels joves de menys de 25 anys encara ha estat molt pitjor: al 2013 va assolir a Espanya el dramàtic registre del 55,5%.

A Catalunya les dades també han estat dolentes, però no tant i han evolucionat millor. Agafant les dades més recents de l'EPA (2016), la taxa d'atur dels menors de 25 anys es va situar en el 34,3%, (46,7% a la resta de l'Estat) gràcies a la recuperació econòmica en curs. Però vaja, estem parlant d'uns nivells que a Àustria, a Dinamarca o a Alemanya, per exemple, haurien provocat un estat d'emergència nacional i un pla de xoc. A Espanya no, al 2016 encara es conviu amb un atur global del 19,6%, a Catalunya del 15,7% i a la resta d'Espanya (sense Catalunya) del 20,4%.

Una Catalunya independent permetria millorar aquests mal registres crònics, que en el cas dels joves el qualificatiu més suau seria d'escandalosos? Doncs dependria de la política empresarial que seguís l'Estat català i també de la seva política laboral.

De moment tenim una cosa a favor: les taxes d'atur en el punt de partida de la independència són més baixes (4,7 punts percentuals pel conjunt d'actius i 12,4 punts percentuals pels

menors de 25 anys). D'altra banda, es evident que l'economia catalana té una musculatura molt important, amb més 250.000 empreses, amb una orientació clara cap a mercats internacionals, amb un bon sistema d'innovació, entre altres característiques que la fan viable. El sector públic també ho seria de viable, com és prou conegut. Ara bé, per a reduir l'atur general i el juvenil no n'hi ha prou amb un estat sanejat i una base productiva i exportadora.

Amb Estat propi, com a mínim tres coses ens anirien a favor: 1) crear les estructures d'Estat que farien falta comporta generar segons algunes estimacions 50.000 nous llocs de treball; 2) l'Estat català disposaria de competències plenes en matèria laboral, cosa que ara no té i va a remolc de l'espanyol, que no és precisament un model a seguir; 3) l'Estat català podria fixar un salari mínim en línia amb el que tenen els països de nivell de desenvolupament semblant, i començar a deixar de competir a base de sous de misèria, especialment entre els més joves.

La independència no és la garantia d'èxit de situar l'atur juvenil en un nivell digne, però sí que és, no en tinguin cap dubte, una oportunitat inigualable per a aconseguir-ho.